

Form for Afgiftens Opkrævning medfører nemlig en Pligt for Skipperen til at melde sig personlig, naar han kommer til en Havn, hvor der findes dansk Konsul. Dette kan under mange Omstændigheder være lige-gyldigt, men under andre Forhold meget besværligt og tidsspildende, en ret alvorlig Ting, naar Skibet har Hast. Af Hensyn hertil har da Udvalget taget under Overvejelse, om man ikke hellere helt maatte forlade det Grundlag, hvorpaa den hidtidige Konsulatafgift er bygget, og i Stedet derfor gaa over til at lægge en fast aarlig Afgift paa alle danske Skibe i udenrigsk Fart. Denne Afgift vil da være at opkræve her hjemme og indflyder i Statskassen, dog saaledes at de Midler, der ad denne Vej indkomme, ere bestemte til atter at benyttes til dermed at lønne Konsulene. Om en saadan Ordning har hele Udvalget samlet sig. Alle have været enige om, at dette vil være en hensigtsmæssig Foranstaltning. At udregne nøjagtigt, hvor højt denne faste Afgift skal sættes for at indbringe det samme Beløb som den hidtidige Konsulatafgift, er ikke muligt. Der foreligger ikke Data, hvoraf man kan se, hvor mange af vore Skibe der faktisk gaa i udenrigsk Fart; men saa vidt man er i Stand til at skønne, kan man antage, at omtrent et lignende Beløb som det, Konsulatafgiften har andraget i 1891, nemlig henimod 140,000 Kr., vil indkomme, naar man sætter, saaledes som Flertallet foreslaar, en Afgift af 1 Kr. pr. Registrert Netto for Dampskibe og 35 Ore for Sejlskibe. At Afgiften for Dampskibes Vedkommende sættes saa meget højere end for Sejlskibe har naturligvis sin Grund deri, at den effektive Nyttebrug af en Dampskibs-Registrertion er saa meget større end af en Sejlskibs-Registrertion. Vi gaa tillige ud fra, at alle Skibe paa under 50 Registrertons Netto skulle være helt fri for Afgiften. Ifølge statistisk Tabelværk havde i 1891 vore Dampskibe paa 50 Tons og derover en samlet Nettodrægtighed af 114,664 Tons, og Sejlskibene paa 50 Tons og derover en Nettodrægtighed af 150,026 Tons. Hvis alle disse Skibe gik i udenrigsk Fart, vilde den samlede Konsulatafgift have været omtrent 167,000 Kr. Dette er altsaa Maximum. Men da det jo er givet, at et større eller mindre Antal af disse Skibe ikke gaa i udenrigsk Fart, vilde Afgiften altsaa indbringe mere eller mindre under dette Beløb; alt overvejet, har man ment at kunne antage, at de Sætter, som Flertallet foreslaar, vilde omtrent bringe Afgiften i dens ny Form til at ekvivalere med det Beløb, som Afgiften i dens nuværende Form indbringer.

Medens altsaa det samlede Beløb, som saaledes vil komme til fremtidig at paahvile den udenrigste Skibsfart, vil blive omtrent det samme som hidtil, er det derimod uund-gaaeligt, at der til en vis Grad vil finde en Omflytning af Byrden Sted, saaledes at i nogle Tilfælde vil et Skib komme til at svare mere end hidtil, i andre Tilfælde mindre. Navnlig er det givet, at Skibe, der gaa i regelmæssig Fart, og som følge deraf have nydt godt af de Lettelser, som de nu-aældende Regler medføre, ville komme til at svare noget mere end hidtil, medens omvendt de Skibe, der gaa i almindelig Fragtfart og tage den Fragt, der falder for, ofte ville komme til at svare mindre end hidtil. Udvalget har fra Dampskibsrederiforeningen modtaget en Skrivelse, hvori det oplyses, hvad et stort Antal Dampskibe i 1891 har svaret i Konsulatafgift. Det viser sig, at f. Eks. Tingvallafelskabets Skibe, der jo gaa i regelmæssig Fart, have gennemsnitlig betalt omtrent 66 Ore pr. Registrert Netto. Derimod have 10 andre Selskabers Skibe, om hvilke der gives Oplysninger, betalt over 1 Krone pr. Ton, nogle af dem over 2 Kr. og et enkelt endog 2 Kr. 60 Ore pr. Ton. Altsaa for alle disse Skibe vil den ny Afgift medføre en ikke ubesæntlig Lettelse. Desuden kan man med Føje gøre den Opfattelse gældende, at Konsulatvæsenet er en Institution, der kommer den samlede udenrigste Skibsfart til gode, at det i Virkeligheden er umuligt at udregne paa Svind og Skilling, hvor stor Nytte det enkelte Skib har deraf, og at man derfor snarere kommer til et retskædigt Resultat ved at indføre en fast ensartet Afgift, der paahviler alle Skibe, i Stedet for at lade Konsulatafgiften afhænge af, om Skibet i Løbet af Aaret kommer hyppigere eller sjældnere til en Havn, hvor der findes dansk Konsul, for hvis Assistance Skibet i det givne Tilfælde dog maaste alligevel ikke har Brug.

Med Hensyn til Afgiftens Opkrævning foreslaar man, at Halvdelen skal betales første Gang, Skibet i Aarets Løb udklareres til udenrigsk Havn, den anden Halvdel ved Aarets Udgang. Bevemmet vilde det være at opkræve hele Afgiften ved Udklareringen, men for ikke at paalægge Rederne den Byrde at svare hele Beløbet paa een Gang har man ment at burde dele Afgiften i to Rater. Ligeledes har man fundet det billigt at træffe Bestemmelse om, at Skibe, der ved Kalenderaarets Begyndelse befinde sig i udenrigsk Fart, ikke skulle betale Afgift for det løbende Aar, saafremt de vende tilbage til dansk Havn inden 1ste April og ikke atter i Aarets Løb udklareres i udenrigsk Fart.